ശ്രേയസാമപി സർവേഷാമാത്മാ ഹ്യവധിരർത്ഥത:
സർവ്വേഷാമപി ഭൂതാനാം ഹരിരാത്മാ*ff*ത്മദ: പ്രിയ: (4-31-13)
നഭജതി കുമനീഷിണാം സ ഇജ്യാം ഹരിരധനാത്മധനപ്രിയോ രസജ്ഞ:
ശ്രുതധനകുലകർമ്മണാം മദൈര്യേ വിദധതി പാപമകിഞ്ചനേഷു സത്സു (4-31-21)

മൈത്രേയൻ തുടർന്നു: പലേ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയി. പ്രചേതർ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിൻെറ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിച്ചു. മനസ്സിലുദിച്ച ഉണർവിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ ഭാര്യയായ മാരീശയെ മകനായ ദക്ഷൻെറ ചുമതലയിൽ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് അവർ വീടുവിട്ടു പോയി. ആത്മജ്ഞാനലാഭത്തിനായി അവർ മനസ്സുകൊണ്ടും, വാക്കുകൾ കൊണ്ടും, പ്രാണൻകൊണ്ടും സംയമനത്തോടെ ഭഗവൽസ്മരണ ചെയ്തു. യോഗമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവർ പ്രവീണരായിരുന്നു. ആ സമയം നാരദൻ അവിടെ ചെല്ലുവാനിടയായി. ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവും മഹാദേവനും പറഞ്ഞു കൊടുത്ത വിജ്ഞാനം ഏതാണ്ട് മിക്കവാറും മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതിനെ വീണ്ടുമൊന്ന് തെളിച്ചെടുക്കാൻ സഹായിക്കണമെന്നും നാരദമുനിയോടവരഭ്യർത്ഥിച്ചു.

നാരദമുനി പറഞ്ഞു: പ്രചേതരേ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു കർമ്മവും ഭഗവാൻ ഹരിയുടെ നേർക്കുള്ള ഭക്തിസാധനയല്ലെങ്കിൽ വ്യർത്ഥമത്രെ. ഭഗവാൻ ഭക്തപ്രിയനാണ്. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതും അനുഗൃഹീതമായതും വിലപിടിച്ചതും ആയ എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതിൻെറയെല്ലാം ആകത്തുകയാണ് ആത്മാവ്. ഭഗവാൻ ഹരി എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടേയും ആത്മസത്തയത്രെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എല്ലാവർക്കും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതും ഭഗവാൻ തന്നെ. ഒരു മരത്തിൻെറ ശാഖകളും ഇലകളും തടിയുമെല്ലാം വേരിൽ വെള്ളമൊഴിക്കുന്നതിൻെറ ഫലമായി തഴച്ചു വളരുന്നു. അതുപോലെ ഭഗവാനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാൽ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാത്തിനേയും പ്രസാദിപ്പിച്ചതിനു തുല്യം. വിശ്വം മുഴുവൻ പ്രസാദമാനമാവുന്നു. ഭഗവാൻ മാത്രമെ സത്തായി നില കൊള്ളുന്നുള്ളൂ. ഇത് സത്യം. സൂര്യൻ സത്തും, സൂര്യകിരണങ്ങൾ സൂര്യനെ ആശ്രയിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു എന്നും പോലെയാണത്. ആകാശത്തു പ്രത്യക്ഷമാകുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഴമേഘങ്ങൾ പോലെയാണ് ദ്രവ്യവസ്തുക്കൾ അവതരിക്കുകയും അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും അനന്തതയിൽ വിലയമാകുകയും ചെയ്യുന്നത്. അനന്തമായ ആ പരമോന്നതസ്ഥിതിയിൽനിന്നും വേറിട്ടൊരു അസ്ഥിത്വം ആർക്കുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ ഭഗവാൻ തന്നെയാണ് സ്വന്തം ആത്മഭാവമെന്നറിഞ്ഞ് ആ നിന്തിരുവടിയെ എപ്പോഴും പൂജിച്ചാലും. പക്ഷെ എങ്ങിനെയാണതു സാധിക്കുക? എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടും കരുണകാണിക്കുക. സംതൃപ്തിയോടെ ജീവിച്ച്, കിട്ടുന്നതിൽ പ്രസാദബുദ്ധിയോടെ കഴിയുമ്പോൾ ഇന്ദ്രിയ ശമനം ഉണ്ടാകുന്നു. ഭഗവാൻ ഇതിനാൽ ക്ഷിപ്രപ്രസാദിയത്രെ. ഇന്ദ്രിയസുഖഭോഗങ്ങളോടുള്ള ആസക്തി കളഞ്ഞ ഭക്തൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഭഗവാൻ ബന്ധനസ്ഥനാണ്. സ്വയം ഭഗവാൻ മാത്രം സ്വത്തെന്നു കരുതുന്ന ഭക്തനെ ഭഗവാന് ഏറെ പ്രിയം. അതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനം, സമ്പത്ത്, കുടുംബമഹിമ, തൊഴിൽ എന്നിവയിൽ അഭിമാനവും അഹങ്കാരവുമുള്ളവർ നൽകുന്ന പൂജകളിൽ ഭഗവാൻ സംപ്രീതനല്ലതന്നെ. ദരിദ്രനും ശുദ്ധനുമായ ഭക്തനെ നിന്ദിക്കുന്ന സമ്പന്നഭക്തനേയും ഭഗവാന് പ്രിയമില്ല. ലക്ഷ്മീദേവി, സ്വയം ഭഗവാൻെറ സവിധത്തിലുണ്ടെങ്കിലും ഭഗവാൻ ഭക്തന്മാരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയും ഭക്തദാസനുമത്രെ. വിജ്ഞാനമുള്ള ഏതൊരുവനും തൻെറ എല്ലാമെല്ലാമായി ഭഗവാനിൽ മനസിലുറപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രചേതരെ അങ്ങിനെ ഉപദേശിച്ച് നാരദമുനി തൻെറ വഴിക്കു പോയി. ഭഗവാനെ ധ്യാനിച്ച് പ്രചേതർ സായൂജ്യവും നേടി.

ശുകമുനി പറഞ്ഞു: മൈത്രേയമുനിയുടെ നാവിൽനിന്നുമാണ് വിദുരർ ഈ കഥ കേട്ടത്. അദ്ദേഹം മുനിയെ വണങ്ങി ഹസ്തിനപുരിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഈ കഥകൾ കേൾക്കുകയും ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിൻെറ ഭക്തന്മാരായ രാജാക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരുവനും സമ്പൽസമൃദ്ധിയും ദീർഘായുസ്സും സർവ്വാനന്ദവും ഈ ലോകത്തിൽ ലഭിക്കുകയും ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരത്തിന് അർഹതയുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു.